

Biskop Tor Singasaas

**Visitass Røros, Glåmos, Hitterdal og Brekken sokn
3 – 7. juni 2015**

**Visitassforedrag
søndag 7. juni 2015**

1 Innledning

Takk for inspirerende dager.

Det begynte med visitas i Saemien Åålmege (SÅ) på mandag. SÅ (Samisk menighet i sør-samisk område) ble vedtatt opprettet som fast ordning i Kirkemøtet i april 2015. En stor dag for alle, og særlig for den sør-samiske befolkning.

Det var viktig med en tidlig visitas for SÅ nettopp for å synliggjøre nyetableringen på tydelig måte. En visitas skaper oppmerksomhet. Den har stor troverdighet og tyngde som institutt, selvsagt i kirka, men fortsatt også i samfunnet. Og det var viktig å legge den første av tre visitasdager i SÅ til Røros, nettopp fordi den sør-samiske befolkning er relativt stor her. Det var dessuten et strategisk bevisst valg å ha denne visitasen i forkant til den ordinære visitasen til menighetene i Røros. Jeg vil takke Røros kommune ved ordfører Hans Vintervold for at en sluttet så godt opp omkring også visitasen i SÅ. Det er planlagt 3 enkeltdager med visitas i SÅ. De to neste visitasdagene vil skje på Snåsa og i Hattfjelldal, nettopp for å kunne dekke hele det sør-samiske området fra Saltfjellet i nord til Elgå i sør. Nidaros biskop og bispedømmeråd har tilsyns- og forvaltningsansvar for dette sør-samiske «kirkeområdet».

Vi er to folk som lever sammen i dette landet. Det har vi gjort til alle tider. Visitasen i **Saemien Åålmege** hadde **synlighet** som tema. En er på vei til å rette på mangt som har manglet på nettopp det, selv om mye står igjen. I Nidaros har vi en sterk bevissthet om at det er alle menigheters ansvar å gi godt rom og synlighet for den samiske befolkning i bispedømmet.

Jeg vil takke for den måten som menighetene i Røros synliggjør det samiske ved at sør-samisk språk mer og mer blir hørbart i menighetenes liv, bl.a. som liturgisk språk. Det er en viktig målsetting for Nidaros bispedømme at alle menigheter i sin hovedgudstjeneste skal ha liturgiske ledd også på sør-samisk. For det er når begge språk lyder at en bekrefter at vi er to folk som lever sammen, og som respekterer og verdsetter hverandres forskjellighet. Derfor er det et godt sammentreff at den ene teksten i dag nettopp er hentet fra det klassiske tekstavsnittet i NT som opphever alle grenser mellom folk og mennesker, hvor Paulus i Gal. 3,28; «Her er ikke jøde eller greker, her er ikke slave eller fri, her er ikke mann og kvinne. Dere er alle èn i Kristus Jesus.» Vi er ett i Kristus. I kirka blir dette synlig. Her er vi samlet om ham. Han forener oss på tvers av all forskjellighet og mangfold.

Jeg har utfordret **Saemien Åålmegeeraerie**, menighetsrådet i SÅ til å velge seg noen sentrale menigheter i bispedømmet som de har nærmere samarbeid med, for å utvikle en bevissthet synlighet for det sør-samiske i de ordinære menighetene i Den norske kirke. Dette vil være strategisk viktig. En antar at Trondheim har den største andelen sør-samer i landet vårt, og et stort antall her på Røros. Derfor vil nok menighetene i Røros bli av de som en ønsker et nærmere samarbeid med. Og her er en alt godt i gang med viktig synliggjøring gjennom aktiv bruk av sør-samisk liturgisk språk.

Jeg vil herved også utfordre Røros kommune til å slutføre sin påbegynte prosess med å bli permanent tospråklig, norsk og sør-samisk. Det vil bli til berikelse for alle. Det vil være en sterk melding om likeverd og gjensidig respekt for begge folk.

Visitasen i Røros har hatt mange spennende og nytenkende elementer. Programmatisk begynte vi på Ratvolden, Johan Falkbergets hjem. «Blind-Steffas» Bibel ble lest av Jo Bjørner Haugom.

En enorm sterk opplevelse for meg. Først og fremst gjennom en fremragende fremføring av en uforglemmelig og sterk fortelling av Johan Falkberget. Men også fordi jeg nylig har kommet hjem fra Cuba, - et land hvor de fleste enda ikke har fått sin egen Bibel, men hvor lengselen etter, og ønsket om å eie en er enorm. Jeg var på et offisielt besøk til kirkene på Cuba, hvor jeg representerte Det norske bibelselskap som styreleder. Bibelselskapet står sammen med andre Bibelselskap i verden bak en aksjon som heter 1 million Bibler til Cuba. Et storstilt utdelingsprogram. Landet har gjennom de siste 10 år hatt sterke restriksjoner på bibelspredning. Nå er den tid heldigvis over. Men Cuba har ikke økonomi til å produsere og spre Bibler selv. De trenger hjelp utenfra. Vi fikk oppleve sterke følelser hos mennesker som mottok sin første Bibel i livet, - etter at de hadde vært kristne i mange, mange år. «Blind-Steffas» ærbødighet for sin første Bibel ga gjenkjennelse fra møtene med mennesker på Cuba. Takk for den åpningen som slo an en viktig tone for visitasen. Vissheten om at; Bibelen er verdens viktigste bok. Der gir Gud seg til kjenne i Jesus Kristus. I Kolosserbrevet kalles Jesus Kristus «den usynlige Guds bilde» (Kol, 1, 15), også i 2. Kor. (2. Kor. 4, 4b).

Vi er naturmennesker her i Trøndelag. Hvor sterk kan ikke gudsopplevelsen være i fjellet. Vi fornemmer skaperens storhet når vi ser lyset spiller med fjell, myrer og tjern. Vi fornemmer ham. Men han er taus. Han er anonym. Vi vet ikke hvem han er, eller hva han vil. Uberegnelig vil vi nok mene han er hvis vi bare lar naturen tale på vegne av ham. Hvem er du? Hva vil du meg? Hva vil du med meg?, - kan vi spørre.

I Jesu Kristus åpenbarer han seg. Slik Jesus var - slik er Gud. Alt det Gud eier og har, kommer med Jesus Kristus til jord. «For i ham ville Gud la hele sin fylde ta bolig» fortelles det videre i Kolosserbrevet (Kol. 1, 19). Og Kristus har tatt bolig midt i mellom oss. Han er nå usynlig, men står bak øynene til det medmenneske vi møter ansikt til ansikt. For Gud og menneske hører uløselig sammen. Du og jeg og Gud hører sammen. Han har sendt med oss «en hellighet» fra seg selv, som beskyttelse. For alle mennesker er skapt i «Guds bilde». I oss alle har han lagt igjen noe av seg selv. «Det hellige» er skjult i det alminnelige.

2 Rapporter og visitasfokus.

Til visitasen er det utarbeidet gode hovedrapporter. Sokneprest Harald Hauge har ført i pennen en felles visitasberetning for alle sokn i Røros kirkelige fellesrådsområde. Kirkeverge Bjørg Helene Skjerdingsstad har skrevet rapport for Røros kirkelige fellesråd og prost Øystein Flø har utarbeidet rapport fra befaring og kontorvisitas i Røros.

Disse rapportene har vært utgangspunkt for vårt arbeid under visitasen. Rapportene vil være en del av visitasprotokollen, og vil være en vesentlig del av grunnlaget for oppfølging etter visitasen. Rapportene vil være viktige arbeidsredskap for menighetsrådene og fellesrådet i det videre arbeid framover. De tegner et godt bilde av situasjonen i dag, og gir slik et godt utgangspunkt for rådernes arbeid videre.

Rapportene gir sammen med visitasens program et tydelig bilde av menighetenes målsetning for visitasen. Det kan samles i tre punkt:

- Å gi fokus til kirkens rolle som medspiller og aktør i kulturkommunen Røros, særlig med henblikk på å løfte arven etter Johan Falkberget.
- Fokus på trosopplæring og menighetenes arbeid for barn og unge.

- Fokus på Bergstadens Ziir som «Fjellets katedral», som lokalt og nasjonalt ikon med henblikk på hvilke muligheter og utfordringer som ligger i å skulle forvalte et slikt bygg.

Visitansens tre dager var strukturert for å gi fokus til disse temaene – ett tema hver dag. Visitansens program vil også følge visitansprotokollen.

3 Kirken som kulturell medspiller og kulturaktør

Røros kommune har de tre siste årene blitt kåret til landets beste kulturkommune. Dette er et resultat av stor og almen bevissthet om kommunens rike kulturarv, og en sterk politisk vilje til å satse på kultur gjennom mange år. Røros Bergstad har siden 1980 vært på UNESCO's verdensarvliste. Johan Falkbergets forfatterskap er Rørossamfunnets viktigste kilde til Bergstadens immaterielle kulturarv.

Kulturbegivenhetene gjennom året er mange, store og varierte, med musikkspillet Elden, Rørosmatnan og Vinterfestspill i Bergstaden som årets største kulturelle begivenheter.

Visitansens første dag satte kulturen i fokus. Dagen startet, som sagt, på Falkbergets Ratvollen sammen med sentrale kommunale kulturaktører. Dagen ble avsluttet i Brekken kirke med en flott kulturkveld preget av folkemusikk og religiøse folketoner, salmesang og dyktige lokale musikere, kulturformidlere og kulturbærere. Sammen fikk vi kjenne gleden over alt det vakre Skaperen har gitt oss av sang og musikk, og takknemligheten over at alt det som er vårt, også får høre hjemme i Guds hus. I en tid hvor gudstjenesteformen ikke oppleves like lett tilgjengelig for alle, oppleves kirkehuset som et godt sted å samles når det samme budskapet formidles i en ramme med sterkere preg av lokalkultur og med bred medvirkning av lokale kulturaktører. Noe av den samme opplevelse ga visitansens siste programpost i Glåmos kirke - en flott kultursamling med salmesang og vakker sang og musikk.

Møtet på Ratvollen var en sterk anerkjennelse til Kirkas kulturåpne rolle og engasjement gjennom mange år, særlig som aktiv bidragsyter til å synliggjøre arven etter Johan Falkberget. Fra kirkas side ble det uttrykt sterk vilje til tett kulturelt samspill, til å fremstå som en troverdig samarbeidspartner med alle kulturaktører i Røros-samfunnet og en bevisst forvalter og formidler av Rørossamfunnets almene og kristne kulturarv.

Fra Nidaros bispedømmes side vil vi uttrykke stor anerkjennelse og glede over det gode samspillet mellom kirka og andre kulturaktører. Vi vil oppmuntre til å arbeide videre med å øke bevisstheten om Rørossamfunnets immaterielle kulturarv. Nidaros biskop og Nidaros bispedømmeråd har et særlig ønske om å bidra til økt fokus på arven etter Johan Falkberget i samarbeid med menighetene på Røros og Røros kommune, og andre instanser på Røros som er engasjert i Johan Falkberget.

Med kjærlighet til, og med dype røtter i det nære var Johan Falkberget like universell som lokal i sitt forfatterskap.

Bergstaden Ziir og Johan Falkberget er også ikoner for Nidaros bispedømme som helhet, som fordrer en mer bevisst oppmerksomhet i framtida.

4 Fjellkirka på Enarvola

Visitansens samtaler om trosopplæring og menighetenes arbeid for barn og unge, var lagt til Fjellkirka på Enarvola. Her ble vi tatt imot av representanter for de frivillige sammen med Jostein Økdal på vegne av stiftelsens styre.

Nidaros bispedømme vil gi stor ros til det store arbeidet og den enorme dugnadsinnsatsen som har bidratt til å realisere drømmen om Fjellkirka. Da eiendommen ble overtatt i 2004 var det et modig og visjonært grep som har hatt store ringvirkninger for menighetslivet på Røros. Fjellkirka har blitt en «lavterskelkirke», og gitt mange mulighet til å uttrykke sin tro og sin kjærlighet til kirka i praktisk arbeid. Kristendom i Trøndelag er for mange «mye lettere gjort enn sagt». Slik har Fjellkirka gitt mulighet til praktisk kristendom, rom for den lavmælte tro og en kjærkommen mulighet til å kombinere friluftsliv og gudstjenesteliv.

5 Trosopplæringen i Rørosmenighetene

Trosopplæringsarbeidet i Rørosmenighetene er annerledes organisert enn det som er ellers er vanlig i bispedømmet. Innenfor begrensede økonomiske rammer har det vært vanskelig å få tilsatt «trosopplærere» i faste stillinger. Trosopplæringen er derfor organisert som avgrensede prosjekter med medarbeidere lønnet på timebasis. Prosjektene er godt beskrevet i menighetenes felles trosopplæringsplan og i sokneprestens visitasberetning. Planen gjennomføres av prosjektmedarbeidere med høy kompetanse og sterkt engasjement.

Vi registrer også med stor glede en bevissthet i trosopplæringen på å bruke fortellingsstoff med rot i samisk fortellertradisjon. Samtidig vil vi utfordre til systematisk samarbeid med trosopplæreren i Saemien Åålmege, som allerede nevnt, slik at samiske perspektiv regelmessig får være en del av trosopplæringen også for norske barn.

Bispedømmet vil uttrykke stor anerkjennelse for kreativitet, for evne til å finne gode løsninger, for god kvalitet og godt arbeid som favner bredt. Denne måten å arbeide på når langt, og setter sitt tydelige preg på menighetsliv og gudstjenesteliv. I dette perspektivet var det en stor opplevelse å feire Ung Messe i Bergstadens Ziir, en messe preget av yrende liv, glade barn, flott korsang, dyktige musikere, god forkynnelse og en nattverdfeiring og liturgi som alle var fortrolig med. Vi registrerte også med glede hvor godt både kirkas lystningssted og barnas alter fungerte.

De siste års høye oppslutning om konfirmantarbeidet er gledelig og bemerkelsesverdig og oppleves som et resultat av godt og trofast trosopplæringsarbeid og arbeid med barnekor over lang tid.

Vi registrerte også med glede et høyt refleksjonsnivå og et sterkt engasjement i møte med 10-klasse-elever ved Røros grunnskole og elever fra Røros videregående skole. Engasjementet handlet også om kirkas profil – ikke minst i homofilisaken. Dette gav biskopen en god anledning til påminne elevene og kirkas medlemmer om alles mulighet til påvirkning gjennom deltakelse i høstens kirkevalg 14. september.

For trosopplæringsarbeiderne er mangelen på en koordinator og administrativ ressurs en utfordring. En slik funksjon vil det være sterkt ønskelig å finne rom for.

6 Møte med menighetsrådene

Visitansens møte med menighetsrådene fant sted i rammen av et særdeles velsmakende måltid, komponert rundt lokale råvarer og tilberedt med kjærlighet. I møte med rådene er det innledningsvis viktig å uttrykke en stor takk for det enkelte rådsmedlems engasjement for kirken i sitt lokalsamfunn, for den store innsatsen og trofastheten som dere viser. Mange har sittet i flere perioder, og gir nå stafettpinnen videre. Flere har sittet lenge, men stiller seg til disposisjon for nye år.

Rådenes arbeid, engasjement og utfordringer er godt beskrevet i gode rapporter. For detaljer henviser vi til rapportene.

Rapportene dokumenterer mye godt arbeid, et rikt og variert gudstjenesteliv og en systematisk jakt etter gode grep og gode arbeidsformer. Fjellkirka har blitt et arbeidsredskap og en møteplass på linje med noe av den funksjon Vår Frue kirke har i Trondheim. Den har blitt et sted og en mulighet for engasjement og frivillighet, godt integrert i menighetens og lokalsamfunnets liv, men organisert slik at virksomheten i liten grad krever ressurser fra menighetsråd og kirkestab. Rapportene beskriver et godt og systematisk trosopplæringsarbeid med noen tiltak som ennå ikke har latt seg realisere.

En utfordring for menighetslivet i fellesrådsområdet, er mangelen på diakon. Men mangelen på diakon betyr ikke at menighetene ikke er diakonale. Her vil vi oppfordre til å utarbeide lokale diakoniplaner som både kan bevisstgjøre på hva menighetene har av diakonale tiltak, for så med utgangspunkt i dagens situasjon å kunne samtale om veien videre.

I den muntlige rapporten fra menighetsrådene noterte vi oss noen gjennomgående refleksjoner;

- Kjærligheten til kirkene er sterk og det lokale engasjementet trofast. Dette kommer sterkest til uttrykk i stor vilje til dugnadsinnsats langt inn i fellesrådets ansvarsområde.
- Oppslutningen om de ordinære gudstjenestene har imidlertid over tid vist en markant nedgang. Statistikken for Røros kirke viser dog økt gudstjenestedeltakelse - en annen utvikling enn for de andre kirkene. Samtidig registrerer vi at setermesser og andre gudstjenester utenom kirkene har god oppslutning. Folkemusikk og gudstjenestefeiring er også en god kombinasjon og kulturen er en viktig døråpner til kirkerommene.
- Nye salmebøker er på plass i alle menighetene og «Syng med oss» har vært godt besøkt, ikke minst i etterkant av «den underlige salmemaratonen» i Vår Frue kirke i desember 2014 er dette en god måte «å synge opp» menigheten på. For vår kirke er en «salmesyngende kirke». Det viste TV-overføringene oss. Salmen har en stor, stor plass hos mange i vårt land. Dette må vi gi rom for i våre kirker og menigheter.

I møte med de utfordringene som synkende gudstjenestedeltakelse representerer, er det viktig å gi godt rom for kreativitet og oppfinnsomhet. Her ønsker

vi å signalisere stor romslighet og gi vide fullmakter til å utforske nye arbeidsformer og gode grep.

Samtidig er det viktig å anerkjenne Trønderkulturens kollektive fromhetsuttrykk. Vi tror ikke bare en og en, men også sammen. Og for mange er det presten som fungerer som «troskollektivets talsperson», - som gir uttrykk for vår felles tro,- og som ofte fremstår som fortolker av vår høyst ulike trospraksis. I møte med et kollektivt trosuttrykk er det viktig å se og anerkjenne den tro og den kjærlighet som ligger i engasjement for bygg og anlegg, i praktisk arbeid og godt bakverk. Her ligger det også en stor utfordring i å forløse og gi rom for en kjærlighet og tilhørighet som sitter dypt.

Utfordringene for menighetsrådet i Røros Bergstad er noe annerledes enn i bygdene rundt Bergstaden. Her skal en forvalte Rørossamfunnets viktigste ikon, Bergstadens Ziir – menighetskirke og katedral, et bygg som alle vil bruke og ha tilgang til. Her skal en være kirke både for de fastboende og for alle som kommer til Røros – enten som turister eller som hyttefolk.

Jeg utfordrer alle menighetene til å være med i drøftingene om hvordan en i fellesskap kan ivareta og utvikle Bergstaden Ziir som « fjellets katedral» (Falkberget)» Tilstrømningen til denne helt spesielle kirken fordrer strategisk tenkning. For den er ikke bare

«et lokalt ikon», men også et nasjonalt. Nidaros biskop og bispedømmeråd inviterer seg selv til å delta i denne samtalen.

Ellers er det en stor glede å registrere hvordan det i alle råd meldes om gode relasjoner – innad i rådene og til kirkens fast ansatte. Vi merker oss med tilfredshet hvordan prestene, kirkevergen og staben for øvrig omtales med takknemlighet og respekt, kjærlighet og stor anerkjennelse.

7 Møte med ansatte

Møtet med de ansatte bekreftet inntrykket av at menighetene har en god og kompetent stab som trives sammen og preges av arbeidsglede og raushet. De ansatte er motiverte. Alle er seg bevisst at de arbeider i tett kontakt med mange mennesker. Gode relasjoner er viktig. Sokneprester og kirkeverge, kantor og kontormedarbeidere, trosopplæringsmedarbeidere og kirketjenere bidrar hver på sin måte til at kirka har et godt omdømme i kommunen.

Møte med de ansatte er et av visitasens mest betydningsfulle møter. De ansatte er menighetens viktigste ressurs. De må vi ta godt vare på og gis gode rammer.

I staben og i menighetene er det god kommunikasjon, gjensidig informasjon og gjennomsiktighet, noe som er grunnleggende for godt medarbeiderskap.

Regelmessig stabsmøte er viktig. Stabsmøtet er i stor grad viet dagens og ukens planlegging og samhandling. Men stabsmøtet egner seg ikke til alt. Det er derfor tilfredsstillende at det også legges til rette for andre og romsligere møteformer, som sikrer samarbeid og god kommunikasjon og som ivaretar behovet for faglig og tverrfaglig fordypning for medarbeiderne.

Videre er det viktig å understreke at alle tilsatte skal ha en årlig medarbeidersamtale med sin daglige leder.

8 Kirkemusikk

Visitasen har etterlatt et sterkt inntrykk av menigheter som har et kulturengasjement preget av bredde, av brede allianser og kvalitet. I kirkene gis det rom både for kunstmusikk av ypperste kvalitet og for et bredt folkemusikalsk uttrykk med dype røtter i Røroskulturen. Bergstadens Ziir har lenge hatt en profil som kulturkirke og vært et kulturelt kraftsentrum i Rørossamfunnet. Her spiller kirkens kantor en viktig rolle både i gudstjenestelivet, som kordirigent og med orgelkonserter hvor både kirkens barokkorgel og kirkens nye orgel får komme til sin rett. Bergstadens Ziir er også en viktig konsertarena, ikke minst under Vinterfestspillene på Røros.

Kantorens sykemelding under visitasen gav et noe begrenset mulighet for refleksjoner rundt salmearbeidet og det kirkemusikalske arbeidet i menighetene. Samtidig gav det også et sterkt bilde både av bredden i menighetenes musikalske ressurser og bredden i det musikalske uttrykk som preger gudstjenesteliv og menighetsliv.

9 Bergstadens Ziir

Visitasukens siste ukedag begynte med «befaring» i «Bergstadens Ziir», som nå fremstår som nettopp dette; «Bergstadens skinnende og nyrestaurerte smykke og stolthet», som «Fjellets katedral», som et lokalt og nasjonalt ikon, som Rørossamfunnets viktigste bygg.

All ære til dyktige håndverkere, til kirkeverge og kommune. Utfordringen framover vil handle om å forvalte dette praktfulle rommet på en måte som er «Ziiren verdig», - forvalte det til Guds ære og til «Bergstadens Ziir».

10 Møte med kommunen

I møtet med Røros kommune møtte vi en ordfører som presenterte kommunen med stor stolthet.

På bakgrunn av visitasrapporten fra fellesrådet var det viktig for oss å stanse ved noen refleksjoner og utfordringer som kommune og fellesråd står sammen om. I bispedømmet er det viktig å anerkjenne Røros med «Bergstadens Ziir», og arven etter Johan Falkberget som et kirkelig tyngdepunkt i bispedømmet. En stor takk til kommunen for det store ansvaret kommunen har tatt for å føre «Ziiren» tilbake til fordums prakt.

Som kirke står vi nå midt i en omfattende omstillingsprosess hvor relasjonene mellom stat og kirke endres. Den norske kirke er mer «kommunekirke» enn den er «statskirke». Relasjonen til kommunen berøres ikke av de omstillingene vi nå er inne i, på annen måte enn at en kommunereform vil kunne gi lokalkirken en ny og annerledes kommuneenhet å forholde seg til.

- I relasjonen til kommunen vil vi understreke betydningen av faste møtepunkter og gode rutiner for å sikre at fellesrådet får presentert sine behov og sitt budsjett for kommunen. Disse møtene må tilpasses kommunens budsjett rutiner og frister. Viktig både med faste møtepunkter og gode «dørstokkmøter» for å drøfte aktuelle og uforutsette utfordringer.
- Kirkevergen har en god stab av kompetente og engasjerte medarbeidere som har «Raukassa» som sitt arbeidssted. Her er det imidlertid ikke plass til alle innenfor dagens disponible areal. På sikt vil det være behov for å kunne disponere hele huset til kontorer og støttefunksjoner for staben. Dette vil bli fulgt opp av kommune og Fellesråd.

- På Røros er det nå behov for å starte prosessen med kirkegårdutvidelse. Kirkevergen vil utarbeide en mer eksakt behovsanalyse, men signaliserer at ny kirkegård bør være tilgjengelig innen en 5-årsperiode. Behovet for kirkegårdsutvidelse må umiddelbart meldes inn i sentrumsplanen for Røros.
- Kirkegårdsmurene ved Røros kirke er i dårlig forfatning. Ordfører Vintervoll og ass. rådmann bekreftet i visitasens møte med kommunen at arbeidet kan igangsettes innenfor den bevilgede budsjettammen.
- Fellesrådets driftsbudsjett viser at staben siden 2003 er redusert med en 60 % stillingsstørrelse. Stor fleksibilitet og mye dugnad er en forutsetning for å få driften til å henge sammen. Viktig å gi fellesrådet rammer som kan sikre et forsvarlig arbeidsmiljø og gode rammer for en stab som strekker seg langt, og gjør godt arbeid.
- I møtet med «Bergstadens Ziir» er det viktig å tenke stort nok om byggets verdi og potensiale for Rørossamfunnet. Det er et ikon både lokalt og nasjonalt som tilfører byen store verdier både økonomisk, kulturelt og åndelig. Viktig å gi gode rammer slik at bygget kan forvaltes og vedlikeholdes på en god måte.

I Røros er det mange aktører som ønsker tilgang til «Ziiren». Viktig å etablere møtepunkter for alle viktige brukeraktører slik at tilgang kan planlegges, fordeles og forvaltes på en god måte.

Igjen;

For bispedømmet oppleves det som viktig å bidra til at Johan Falkberget og hans forfatterskap gis større rom og oppmerksomhet. Her ønsker bispedømmet å invitere kommune og kirke til en dialog om hvordan vi sammen kan bidra til dette.

11 Felleskirkelig samarbeid

Det har gjennom lang tid vært gode relasjoner mellom DNK og Normisjon, pinsemenigheten Filadelfia og Frelsesarmeen. Ei fast møtehelg hver høst er fast rutine. Det feires felles bibeldag og Kvinnenes internasjonale bønnedag markeres i fellesskap. Det er viktig å ha bevissthet om å markere sterkere det vi står sammen om, enn det som skiller. Vi tenker ulikt om noe. Men Jesus Kristus gjør oss til søsken.

12 Diakoni og institusjonstjeneste

Sammen med pinsemenigheten og Frelsesarmeen fikk vi også møte ledere for Øverhagan sykehjem, hvor tema var utfordringer særlig knyttet til demensavdelingen. Her fikk vi drøfte hvordan vi sammen kan bidra med god åndelig omsorg for våre eldre, og hvordan kirken kan bidra til å dyktiggjøre helsearbeidere til å ivareta de eldres behov og rettigheter på en god måte. I denne tverrfagligheten har og kirkas medarbeidere ønske om å få tilgang til den kunnskap og kompetanse som institusjonens medarbeidere har i arbeid med de eldre, særlig de demente. Både kirke og institusjoner uttrykte derfor ønske om tverrfaglig samarbeid for å dele kunnskap og drøfte aktuelle etiske og verdimeslige problemstillinger.

Takk

Takk til sokneprestene Harald Hauge og Vivi Schwenche Johnsbråten og kirkeverge Bjørg Helene Skjerdingsstad for en særdeles god visitas. Takk til alle medlemmer av menighetsråd og fellesråd ved sine ledere. En godt forberedt og gjennomført visitas. Det skyldes dere! Takk til alle frivillige. Takk til Røros kommune ved ordfører.

Takk for stor gjestfrihet og vennlighet. Det har vært inspirerende å være her. Jeg har fått dobbelt tilbake i forhold til det jeg har gitt. Slik er det å ferdes blant medmennesker.

Takk til prost Øystein og seksjonsleder Inge Torset for godt og støttende medarbeiderskap.

Må Gud velsigne Brekken, Glåmos, Hitterdal og Røros menigheter.